

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2537/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.IV.10.022/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Petró László egyéni ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg – a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 2.M.70.806/2022/99. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.182/2024/10. számú ítéletére kiterjedően – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.IV.10.022/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (2) bekezdése és II. cikke sérelmére hivatkozott.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma által megállapított tényállása lényege szerint az indítványozó (a támadott ítéletek alapjául szolgáló munkajogi per felperese) részmunkaidőben, határozott idejű kinevezéssel, egyetemi oktató munkakörben, 2007 óta állt az alperes munkáltató alkalmazásában közel 16 éven át. Az indítványozó a társas kommunikációt nehezítő egészségügyi állapottal küzd, amelynek tényét közvetlen felettesével, a tanszékvezetővel 2008-ban közölte, kérve, hogy közösen dolgozzanak helyzetén. Jogviszonya fennállása 16 évében konfliktusba került a munkatársaival, amely a munkahelyi légkörre hatással volt. Előfordult, hogy munkáltatói döntést figyelmen kívül hagyott, valamint egyes, a jelenléti formában

való oktatáshoz kapcsolódó kötelezettségeinek nem tett eleget. Az indítványozó négy alkalommal írásbeli figyelmeztetésben részesült. Az indítványozó a 2021/2022-es tanévben nem vett részt a tanszéki megbeszéléseken és felszólítás ellenére sem mentette ki távolmaradását. 2022 márciusában a hivatalvezető felszólította az indítványozót, hogy válaszoljon a heti értekezletekről való távolmaradás okára, és hogy nyilatkozzon arról, hogy a jelenléti oktatásról szóló tájékoztatót ismeri-e. A munkáltató 2022 áprilisában a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdés c) és e) pontjaira, továbbá az Mt. 6. § (2) bekezdésére hivatkozva nem megfelelő munkavégzés miatt felmentéssel megszüntette az indítványozó közalkalmazotti jogviszonyát. A felmentést a munkáltató három pontban részletesen indokolta.

- [3] 1.2 Az indítványozó a keresetében a négy írásbeli figyelmeztetés hatályon kívül helyezését és a felmentés jogellenességére figyelemmel, elsődlegesen a jogviszonya helyreállítását, másodlagosan kártérítés megfizetését, harmadlagosan joggal való visszaélésre alapítottan a jogellenesség jogkövetkezményeinek alkalmazását, és perköltsége megfizetését kérte. Az elsődleges kereseti kérelmét az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére, másodlagos keresetét a felmentés okszerűtlenségére és részbeni valótlanúságára alapította. Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [4] 1.3 A perben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma az indítványozó keresetét elutasította. Részletesen vizsgálta az egyenlő bánásmód megsértését (Indokolás [68]–[72]), a felmentés egyes pontjait (Indokolás [73]–[107]), a joggal visszaélést (Indokolás [108]–[115]), az írásbeli figyelmeztetéseket (Indokolás [116]–[128]).
- [5] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.182/2024/10. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartotta, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet nem érintette. A Kúria ítélete indokolása [71] bekezdése szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a megállapított tényállást, a bizonyítékok okszerű értékelését vitatta. A Kúria csak azt vizsgálta, hogy az eljáró bíróság a mérlegelési körbe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen

következtetésre. Önmagában a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet felülvizsgálati kérelem alapja. Az indítványozó által kifogásolt mondat (a jogerős ítélet [144] bekezdésében) önmagában nem ad alapot a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő tényállás megállapítására és okszerűen nem vezethet az eljáró bíróságok által levont következtetéstől eltérő döntés meghozatalára sem (Indokolás [72]–[73]). A Kúria az Indokolás [74] bekezdésében rögzítette, hogy a munkáltató az indítványozó közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetését a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjára, vagyis nem megfelelő munkavégzésére alapította, amelyet a felmentési iratában 3 pontban indokolt. E felmentési ok – a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben – nem a közalkalmazott kötelezettségszegésén, avagy magatartása vétkességén alapul, ezért ezek vizsgálatának elmulasztása nem eredményezhette a bíróságok jogszabálysértését. Az indítványozó által tanúsított magatartás mint objektív körülmény – akkor is, ha ez részben az indítványozó egészségügyi állapotának tudható be – vizsgálható a nem megfelelő munkavégzés keretében (Mt. 52. § (1) bekezdés e) pont, Mt. 6. § (2) bekezdés). A kúriai döntés elvi tartalma szerint a közalkalmazott nem megfelelő munkavégzése megállapítható összeférhetetlen, együttműködést nélkülöző magatartása alapján. E felmentési ok alkalmazásának nem feltétele a közalkalmazott vétkes kötelezettségszegése.

- [7] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján a – a Fővárosi Törvényszék 2.M.70.806/2022/99. sz., valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.182/2024/10. sz. alatt hozott ítéletére kiterjedően – a Kúria Mfv.IV.10.022/2025/5. sz. alatti ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében, hivatkozva az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog), IX. cikk (1) bekezdése (véleménynyilvánítás szabadsága), XV. cikk (2) bekezdése (hátrányos megkülönböztetés tilalma) és II. cikke (emberi méltóság) sérelmére. Indítványát az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészítette. Az alkotmányjogi panasz szövegszerűen nem jelöli meg a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és nem jelöl meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Az alkotmányjogi panasz indokai az egyes, Alaptörvényben biztosított jogokat illetően, tartalmi szempontból a következők.
- [8] 2.1 Az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme kapcsán a panasz rögzíti, hogy a bírói döntés indokolása az eljárási törvényeknek megfelelő módon szükséges, és ennek elmulasztása alkotmányjogi értelemben az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. Az indítvány szerint a nyilvánvalóan

iratellenes megállapításokat tartalmazó ítéleti indokolás, valamint „a bíróságok az ügyben tanúsított magatartása (lényegi kérdések elhanyagolása, bizonyítékok iratellenes értékelése, az indoklás megfelelő részletességének hiánya)”, továbbá az, hogy a bíróságok nem elfogulatlan tanúk vallomására alapozták a tényállást mind sértik az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát.

- [9] 2.2 Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése kapcsán azt sérelmezi az indítvány, hogy az alperes azon hivatkozása, miszerint az indítványozó „összeférhetetlen magatartást” tanúsított azon alapszik, hogy az indítványozó az egyetem működésével, illetve gazdálkodásával kapcsolatos ügyekben véleményt nyilvánított, esetlegesen eljárásokat kezdeményezett. Az indítványozó e tevékenységei miatti megtorlás (felmentés), illetve az indítványozó ellen hozott ítélet (felmentés jogszerűsége) közvetlenül sértik az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítás szabadságát és a szóban forgó ítélet ezért semmisnek vagy felülvizsgálatra szorulónak tekintendő.
- [10] 2.3 Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában az indítványozó szerint az eljáró bíróságoknak azt kellett volna megállapítaniuk, hogy a jogviszonyának megszüntetésére az indítványozó fogyatékosága miatt került sor. A periratok alapján látható, hogy az indítványozó „összeférhetetlen magatartása” kvázi, mint tünet, összefügg egészségügyi állapotával, attól el nem választható tény (alkotmányjogi panasz 8. oldala III. pont). Az indítványozó szerint az alperes nem tudta igazolni, hogy megtartotta az egyenlő bánásmód követelményét.
- [11] 2.4 Végezetül az Alaptörvény II. cikkének sérelme kapcsán annyit tartalmaz a panasz, hogy az indítványozó alátámasztotta a véleménynyilvánítási szabadságát és az egyenlő bánásmódot sértő ítéleti elemeket, „erre tekintettel sérült a panaszosnak az emberi méltósághoz fűződő joga is”.
- [12] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a tartalma alapján bírálta el.
- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó ügyvédje a Kúria döntését 2025. július 17. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. szeptember 11. napján, határidőben terjesztette elő, a főtitkári hiánypótló felhívásnak szintén határidőben tett eleget.
- [15] Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia [Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdései]. A panasz felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést [Abtv. 27. §]. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [16] Az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult ügy felperese volt [Abtv. 27. § (2) bekezdés *a*) pont], s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [17] 3.2. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az alkotmányjogi panasz előadja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontja értelmében az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályával.
- [18] A kiegészített alkotmányjogi panasz az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezései – XXVIII. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (2) bekezdése – sérelmét olyan indokokkal támasztotta alá, amelyek által az indítvány voltaképp a bizonyítást, bizonyítékok értékelését, tanúvallomásokat vitatja, valamint nem ért egyet az ítéletek indokolásaival, illetve azokat hiányosnak találja. Az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem

alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg; azok irányát, a ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését kifogásolva. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [19] A kiegészített alkotmányjogi panasz az Alaptörvény II. cikk sérelmét anélkül állította, hogy a megjelölt alaptörvényi cikkek sérelmének bekövetkezését indokolta volna. Az Alaptörvény indítványban megjelölt további rendelkezései – XXVIII. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (2) bekezdése – kapcsán sem tartalmazott határozott kérelmet, nem a támadott bírói döntések alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg. Az alkotmányjogi panasz az ítéletek indokolását kifogásolja, illetve azokat hiányosnak találja. Összességében az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást.
- [20] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény egyik sérülni vélt rendelkezése vonatkozásában sem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [21] 4. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró